

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/110/2017
Identifikačné číslo spisu: 8710209734
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górász
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8710209734.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Allianz- Slovenskej poisťovne, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, IČO: 00 151 700, proti žalovanému X., bývajúcemu v P., zastúpenému advokátom Mgr. Róbertom Liškom, so sídlom v Poprade, Štefánikova 882/39, o zaplatenie 2 710,15 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17 C 48/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. októbra 2015 sp. zn. 3 Co 111/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad rozsudkom z 9. decembra 2014 č. k. 17 C 48/2011-240 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi 2 710,15 € spolu s 9%-ným p. a. úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 31. decembra 2010 do zaplatenia a náhradu iných trov konania vo výške 992,78 €, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu 5,28 € na účet Okresného súdu Poprad do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
2. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného rozsudkom zo 14. októbra 2015 sp. zn. 3 Co 111/2015 rozsudok súdu prvej inštancie, okrem zamietajúceho výroku v prevyšujúcej časti, potvrdil a náhradu trov odvolacieho konania stranám nepriznal.
3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dôvodil, že dovolanie je prípustné podľa § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) a to z dôvodu, že sudy neúplne zistili skutkový stav veci, nevykonali navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie je podľa jeho názoru nepreskúmateľné, arbitrárne a vec bola súdmi nesprávne právne posúdená.
4. Žalobkyňa navrhla dovolanie žalovaného odmietnuť.

5. Dovolanie bolo podané 21. decembra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo možné dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 OSP). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 OSP. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 OSP.

8. Dovolanie žalovaného smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nemá znaky rozsudkov, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 238 OSP prípustné. Dovolanie žalovaného teda v zmysle § 238 OSP nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

9. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ OSP. Povinnosť skúmať, či v konaní nedošlo k niektorej z týchto väd vyplýva pre dovolací súd z § 242 ods. 1 OSP. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 OSP, ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 ods. 1 a/ až g/ OSP.

10. Žalovaný procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ OSP nenamietal a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

11. Žalovaný namietal vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ OSP. Podľa § 237 ods. 1 písm. f/ OSP dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

12. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ OSP rozumel procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení [v zmysle § 18 OSP mali strany sporu rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - pozri napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 OSP), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 OSP), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 OSP), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 OSP), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 OSP)].

13. Pokiaľ žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd poukazuje na zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá tzv. inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ OSP, pričom obsah spisu nedáva žiadny dôvod pre uplatnenie druhej vety tohto stanoviska. Potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) spĺňalo kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 157 ods. 2 OSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahovalo aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti

rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

14. K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov dovolací súd uvádza, že sudy nižších stupňov neboli viazané návrhmi strán na vykonanie dokazovania a neboli povinné vykonať všetky navrhnuté dôkazy, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrila výlučne súdu, a nie stranám (§ 120 ods. 1 OSP). Ak súd niektorý dôkaz nevykoná, mohlo to viesť nanajvýš k jeho nesprávnym skutkovým záverom, a teda v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k zmatečnosti rozhodnutia (pozri napr. aj rozhodnutia uverejnené v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. 37/1993 a pod č. 125/1999).

15. Pokiaľ ide o námietku žalovaného spochybňujúcu úplnosť zistenia skutkového stavu veci, či nesprávnosť skutkových zistení, treba uviesť, že v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 OSP dôvodom dovolania nemohlo byť samo o sebe nesprávne skutkové zistenie. Preto sa dovolaním nebolo možné úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

16. Pokiaľ žalovaný polemizuje s právnymi závermi súdov nižších stupňov, dovolací súd poznamenáva, že nesprávne právne posúdenie veci bol síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho bolo možné uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ OSP), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladalo (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo/170/2014). Nešlo totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 OSP, ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 OSP ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

17. Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 238 OSP a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti podľa § 237 ods. 1 OSP. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.